

De boerderij van Hamilton

Vanuit onze kindertijd herinneren we nog altijd de boerderij van Hamilton aan de Elisabethlaan. De hoeve stond op een kleine heuvel en zou al in het begin van de jaren 1600 gebouwd zijn. De geschiedenis van het fort zou daarmee teruggaan tot het Fort Isabella.

De hoeve Hamilton op een foto uit 1975. Let op de oprukkende nieuwbouw.

Wat wij ons uit de jaren dertig herinneren, was dat aan de hoeve Hamilton niet alleen weiden met koeien te zien waren, maar ook de nabije Lefingestraat. De straat liep indertijd vanaf het Derde Dok (waar nu het stadhuis ligt) tot in Leffinge. Langs de weg lagen ook enkele batterijen uit de Eerste Wereldoorlog. Veel oudere mensen zullen zich die grote betonnen constructies nog herinneren. De kanonnen die er ooit stonden, waren weliswaar weggenomen, maar de versterkingen stonden er nog. Men had ze willen laten ontploffen, maar dat ging niet gemakkelijk. De stelling waar het kanon op gedraaid had, was volgelopen met water. Kinderen gingen er graag spelen omdat er kikkervisjes in geraakt waren en men die kon opvissen. Op die manier is in de bunker zelfs een jongetje verdronken. Na de Tweede Wereldoorlog heeft men de constructies met modernere middelen kunnen afbreken.

Batterij Tirpitz

De boerderij nabij die batte-

Hoeve Hamilton in 1935 gezien door kunstenaar Rudolf Lombaert.

rij was van de familie Hamilton. Officieel heette de aanpalende Duitse geschutsstelling de batterij Tirpitz, maar in de volksmond noemde men ze al vlug de batterij Hamilton. De boerderij werd dikwijls door amateurschilders op doek gezet. Hier en daar zijn er van de boerderij ook nog foto's te vinden.

Over de Hamiltonhoeve

schreef wijlen Jan Dreesen een interessante bijdrage in 'De Plate' van april 1979.

Hierbij laten we de boerderij zien op een foto uit het jaar 1975. Aan de einder kan men al de moderne gebouwen zien. Toen was de boerderij nog in volle glorie, maar enkele jaren later werd alles verkocht. Nog later werd het gebouw afge-

broken voor nieuwbouw. Nu blijft alleen nog de herinnering over, zoals een pentekening uit 1938 van de Middelkerkse tekenleraar Rudolf Lombaert, die tevens schoenlapper was.

Van de tekening kregen we via een onlangs overleden kennis een kopie. We wilden u de tekening dan ook niet onthouden.